

## Читам, па шта? 2021.

### „Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Едуард Успенски писао је песме и приче за децу и правио цртане филмове. Књига „Чика Фјодор, пас и мачак“ је једна узбудљива авантура која ће насмејати свако дете.

Када сам видела наслов књиге, мислила сам да је чика Фјодор старији човек, чак можда неки дека. Међутим, он је дечак који има шест година, само је веома озбиљан и самосталан, па је због тога добио надимак чика Фјодор. Он је много волео животиње и желео да има у кући неку од њих, али његова мама се није слагала са том идејом. Чика Фјодор је био усамљен. Када је пронашао мачка на улици, желео је да га задржи, али мама му није дозволила. Због тога је одлучио да оде од куће са мачком у једно село. Тамо су упознали пса Шарика који им се придружио у авантури.

У овој књизи пас и мачак говоре као људи. Чика Фјодор, пас и мачак су заједно имали много занимљивих и смешних догодовштина. Пронашли су благо, купили су краву, наручили необичан трактор, и све је деловало као да дечак може да живи самостално. Међутим, када се разболео, чика Фјодор је схватио колико су му потребни мама и тата.

Слична сам чика Фјодору, волим животиње као и он и желела бих да имам у стану пса. Али, ни моји родитељи се не слажу са тим. Без обзира на то, ја се не осећам усамљено, јер имам много другара. Мислим да деца не треба да беже од куће када су незадовољна, већ да разговарају са родитељима. Ипак су деци потребни родитељи да брину о њима и да их чувају.

Дуња Јеринић III<sub>2</sub>



## „Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Астрид Линдгрен је шведска књижевница, која је позната по својим књигама за децу. Књига „Роња, разбојничка кћи“ говори о девојчици Роњи и њеном необичном одрастању у разбојничкој дружини њеног оца Матиса. Роња се родила и живела у Матисовој тврђави. Она је била весела и несташна девојчица. Била је неустрашива и храбра. Није се плашила да одлази сама у шуму. Ту су живела нестварна и опасна бића, гузуљци, сиви бауци и харпије.

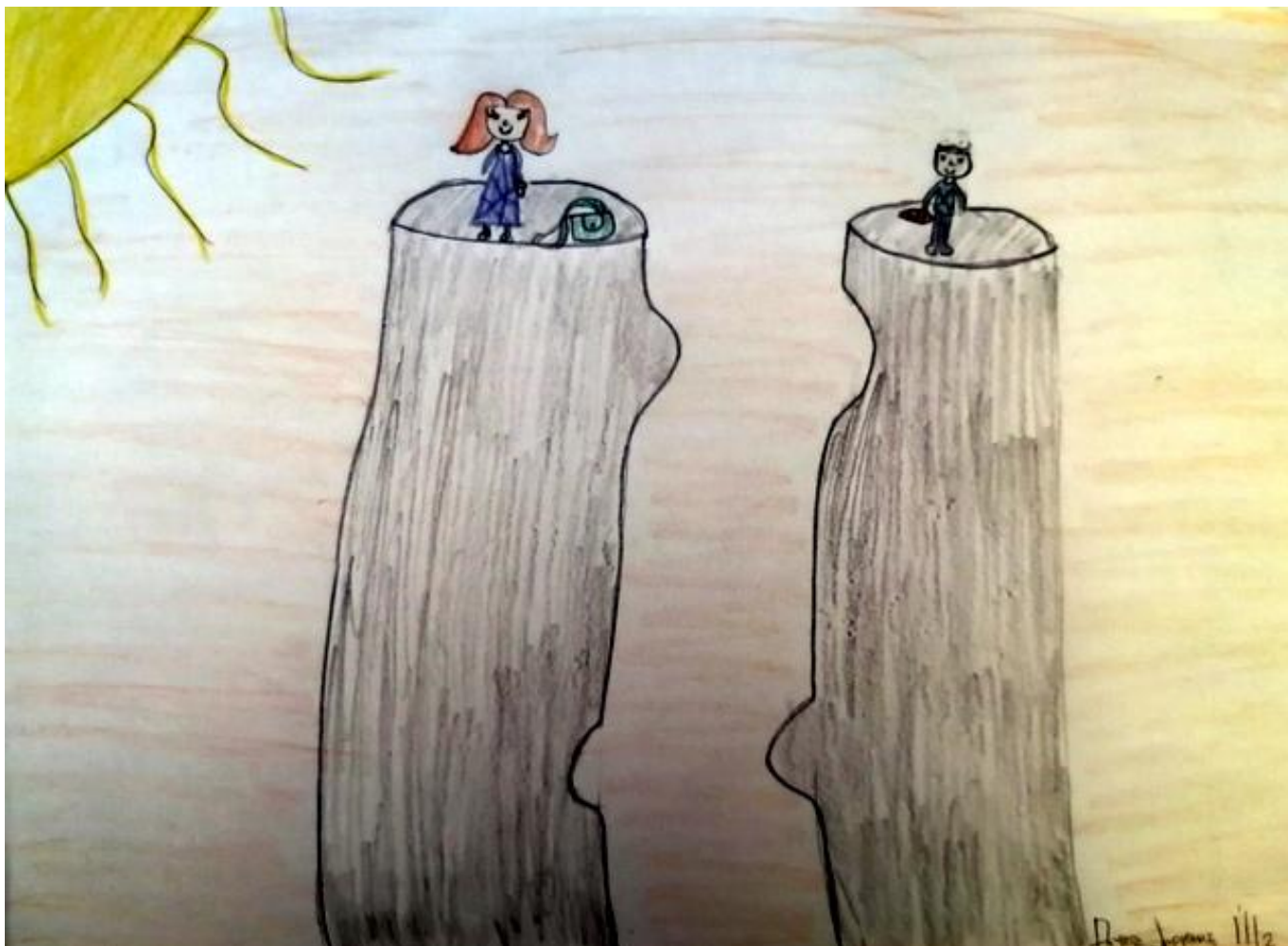
Матис је много волео Роњу и бринуо за њу. Упозоравао ју је да се чува опасних бића у шуми. Посебно ју је упозоравао на Паклену провалију, јер кад једном упаднеш у њу, не можеш више да изађеш. Ипак, Роња га није послушала. Била је радознала и отишла да истражи Паклену провалију. Тамо је упознала дечака Бирка, који је био син вође супарничке банде. Роња је несмотрено прихватила Бирков изазов да прескачу Паклену провалију. Бирк је упао у провалију, али срећом Роња га је избавила. Бирк се одужио Роњи и спасао је када су је гузуљци заробили у шуми. Између њих се родило једно лепо и искрено пријатељство.

Роњини и Биркови родитељи били су заклето непријатељи. Непријатељство је постало још веће када се Борка са своим разбојницима уселио у други део Матисове тврђаве. Роња и Бирк су се супротставили родитељима који су били против њиховог пријатељства.

У неким деловима књига је дирљива. Плакала сам када се Матис одрекао Роње. Било је јако тужно. Патили су због тога и Роња и Матис. Њихово помирење ми је најлепши део у књизи. На крају су се две породице помириле и удружиле. Роња и Бирк су могли да се виђају и састају, а да то не крију од родитеља.

Књига нам поручује да је право пријатељство јаче од свега. Учи нас да ако живимо у слози можемо све да постигнемо.

*Дуња Јеринић III<sub>2</sub>*



## „Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Дејан Алексић написао је велики број дела за децу и за то добио бројне награде. Све његове књиге које сам прочитала биле су ми занимљиве.

У књизи „Кога се тиче како живе приче“ писац прича о причама. На забаван и духовит начин приказан је „живот“ прича. Писац им је дао особине које имају људи. Тако је нека прича размажена, нека алергична, једна је досадна, па се од ње зева, ту је и празна прича и она са рупом. Све приче су лепе и поучне на свој начин.

Мени се највише свидео део када нам је писац дао задатак да откријемо који услов му је поставио вук да би се вратио у причу. Прво нам је показао колико је важно читати, толико чак да и вук жели да научи. Чак је и један зид имао велику жељу да се описмени. Било је забавно тражити решење ове пишчеве загонетке. Морала сам да избројим речи у причи, па онда да рачунам, множим и сабирам, и на крају нађем решење.

Много ми се свидела ова књига. Приче су ме вукле у своју авантуру и брзо сам дошла до последње странице, а да нисам ни приметила.

Дуња Јеринић III<sub>2</sub>

